

28-11-2025 ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Νέου

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηνάρχου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὅ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ

εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν
(.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης
Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν
θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς Κώμης) ταύτης,
πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει
οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ

Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

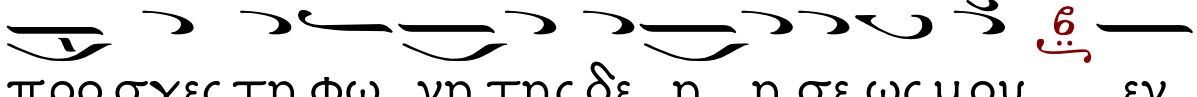
ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Σπυχηρά
Ψαλμός ρμ' (140)
Ἦχος Δι

Κυ ρι ε ε κεκραξα προς σε ει σα α

κου σον μου ει σα κου σον μου Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ε κεκραξα προς σε ει σα ακου σον μου

προσχεστη φω νη της δε η η σε ως μου εν

τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον

μου Κυ ρι ι

Κα τευ θυν θη τω η προ ο σευ χη μου ως

θυ μι αμα ε νω ω πι ον σου ε παρ σις τω

ων χει ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη ει σα κου

σον μου Κυ ρι ι Δ

Δ Δ
Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου

Δ και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει

λη μου Δ

Δ Δ
Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ας Δ του προ φα σι λε σθαι προ

Δ Δ
φα ασει εν α μαρ τι ι αις

Δ Δ
Ευν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο

Δ Δ + Δ
μι αν και ου μη συν δι α σω με τα των

Δ Δ
ε κλε κτων αυ των

Δ Δ
Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγει με ε λεονδε αμαρτωλου μη λιπα

να τωτην κε φαλη ην μου

Ο τι ε τι και η προσευχη μου εν

ταις ευδοκiais αυτων κατεποθησαν

εχομε να πετρας οι κριται αυτων

Ακουσονται τα ρηματα μου οτι η

δυνθησαν ωσει παχος γης ερραγη επι

της γης διεσκορπισθητα οστα αυτων

παρα τον αδην

Ο τι προς σε Κυριε Κυριε οι ο

φθαλμοι μου επι σοι ηλπισα μη αντα νε

ληστην ψυχη ην μου

Φυλαξον με απο παγιδος ης συ
νεστησαν το μοι και απο σκανδαλων
των εργαζομενων την ανομιαν
αν

Πεσουνται εν αμφιβληστρο
ων οι αματωλοι καταμονασει με εγω
εως αν παρελθω

Φωνη μου προς Κυριον εκκραζα
φωνη μου προς Κυριον εδεηθην

Εκχεω ενωπιον αυτου την δεη

σιν μου την θλιψιν μου ε νωπιον αυ

του απαγγελω

Εντω εκλειπειν εξε μου το πνευμα

μου και συ εγνωστας τριβους μου

Εν οδω ταυτη η επορευομενη

εκρυψαν παγιδα μοι

Κατενοουν εις τα δεξια και ε

πεβλεπον και ουκ ην ο επιγινω

σκων με

Απωλετο φυγη απεμου και ουκ

εστιν εκζητων την ψυχη μου

Ε κε κρα ζα προς σε Κυ ρι ε ει ειπα

Συ ει ηελ πι ις μου με ρις μου ει εν γη

ζων των

Προ οσχες προς την δε ησιν μου ο

τι ε τα πει νω θην σφοδρα

Ρυσαι με εκ των κα τα δι ω κον των

με ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε

με

Ε ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην

μου του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω ο νο

μα τι ι σου

Ε με υ πο με νου σι δι και οι

ε ως ου αν τα πο δω ως μοι

Εκ βα θρων ε κε κρα ζα σοι οι Κυ ρι

ε Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νη ης

μου

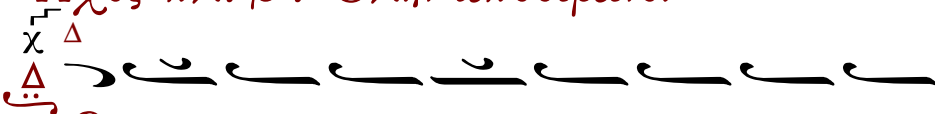
Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα

εις την φω νην της δε η σε ω ω ως

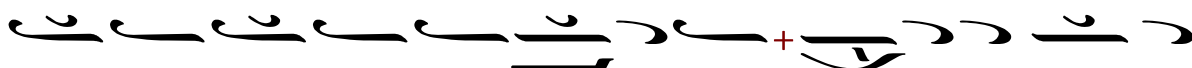
μου

Προσόμοια Σπικηρά τοῦ Ὁσίου

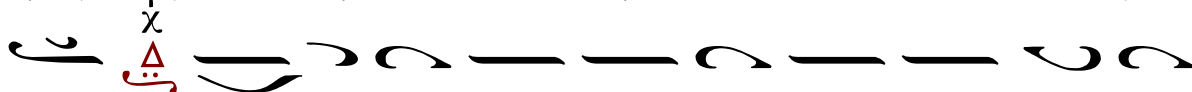
Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι

Σπῖχος

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη

ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε

ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε

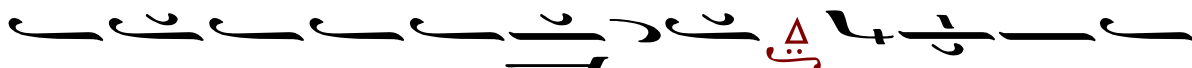

στιν

Ὁλος ἐκ νεότητος, ἀνατεθεὶς τῷ Κυρίῳ, σαρκὸς ἔξω γέγονας, κοσμικῆς τε σχέσεως ἱερώτατε, μοναστῆς ἄριστος, πεφυκῶς Στέφανε, καὶ δοχεῖον θείου Πνεύματος· καὶ γὰρ συγκλείσας σου, οἴκῳ στενοτάτῳ μακάριε, τὸ σῶμα ἀνεπτέρωσας, νοῦν πρὸς οὐρανὸν ἐνοπτρίζεσθαι, τὸ ἄρρητον κάλλος, Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, οὗ προσκυνῶν τὸ ὁμοίωμα, ἤθλησας στερρότατα.

Σπῖχος

Ε νε κεν του ο νο μα τος σου

υ πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν

η ψυχη μου εις τον λογον σου ηλπισεν

η ψυχη μου επι τον Κυριον

Τεσσαρακονθήμερον, ὡς ὁ Δεσπότης νηστεύσας, ἐν εἰρκτῇ φρουρούμενος, σεαυτὸν πρὸς ἄθλησιν παρεσκεύασας, Ἱερὲ Στέφανε, Μοναστῶν ἔρεισμα, καὶ Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα· ὅθεν ὡς θῆρές σοι, οἱ ἀνηλεεῖς ἐπιθέμενοι, ἄρνιον ὥς περ ἄκακον, σύραντες ἀδίκως ἐσπάραξαν, καὶ μετὰ ἀνόμων, κατέθεντο ἀθλήσαντα στερρῶς, καὶ παρρησίᾳ πρεσβεύοντα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχος **Α**πο φυλακης πρωι ας με
χρινυκτος α πο φυλακης πρωι ας
ελπισατω Ισρα ηλ επι τον Κυριον

Λαὸς ὁ παράνομος, παρανομίαις ὑπείκων, παρανόμου Ὅσιε, βασιλέως λίθοις σε ὡς τὸν Πρώταθλον, ἀφειδῶς ἔβαλε, καὶ τὴν κάραν Πάτερ, τὴν ἁγίαν σου συνέτριψε, ταῖς λεωφόροις τε, σύρων ὠμοτάτως ἐξέχεε, τὰ

σπλάγχνα σου πανόλβιε, μηδὲ μετὰ πότμον
οἰκτεῖρας σε. ὦ τῆς σῆς ἀνδρείας! ὦ γνώμης! ὦ
πολλῆς ὑπομονῆς! δι' ἧς ἀπείληφας Στέφανε,
στέφος ἀμαράντινον.

Σπικηρά τοῦ μηναίου.

Προσόμοια Σπικηρά τοῦ Μάρτυρος

Ἦχος πλ. β΄

Τριήμερος ἀνέστης

Στίχος.

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το

ε λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις

και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ

πα σω ων των α νο μι ων αυ του

Ἀ γῶνας τοῦ σεπτοῦ Ἀθλητοῦ, τοὺς πόνους τοῦ ὀπλίτου Χριστοῦ, εὐφημοῦντες κατὰ χρέος οἱ πιστοί, βοήσωμεν Κυρίῳ· Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, πάσης ἀνάγκης ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Στίχος.

Ἄ ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα

τα ε ἴ νη ε παι νε σα τε Αυ τον πα αν

τε ες οι λα οι

Εἰρήνη σοι πολλή ἐκ Θεοῦ, ἀθλήσαντι
γεγέννηται, καὶ τὸν σάλον, διελθόντι τῶν δεινῶν,
Εἰρήναρχε παμμάκαρ, γενναῖε στρατιῶτα, καὶ
πρεσβευτὰ τῶν εὐφημούντων σε.

Σπῆχος.

Ο τι ε κραται ω θη το ε

λε ος αυ του εφ η μας και η α λη

θει α του Κυ ρι ου με ε νει εις το ο ον αι

ω ω να

Εὐνήθλει σοι γυναίων χορός, καὶ παίδων
θεῖος ὄμιλος, σὺν τῷ θείῳ, Ἀκακίῳ καρτερῶς,
τελοῦντι, τὸν ἀγῶνα, καὶ πλάνην ἐκνευροῦντι,
Μάρτυς Εἰρήναρχε μακάριε.

Δόξα Πατρὶ... Ἦχος πλ. β΄

Ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ, ἀνετέθης Ἱερώτατε
Στέφανε, ὡς περ ὁ μέγας προφήτης Σαμουήλ,
καὶ ἐν τῷ ὄρει ἀνελθών, μοναδικῶς
εὐηρέστησας αὐτῷ. Αὐθις δὲ πρὸς ἄθλησιν,
ἐπεδύσω ἀνδρικῶς· καὶ ὑπὲρ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ,
ἐξορίας καὶ θλίψεις ὑπέστης καρτερώτατα, καὶ
δεσμοῖς καὶ φυλακαῖς ἐνεκαρτέρησας·
συρόμενος δὲ καὶ τυπτόμενος, καὶ λιθαζόμενος,
καὶ τὴν κάραν συντριβόμενος, τῶν στεφάνων
ἡξιώθης παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν
ἰκέτευε, τοὺς ἐκ πόθου τελοῦντας τὴν
ἀεισέβαστον μνήμην σου, λυτρωθῆναι ἐκ παθῶν
καὶ πειρασμῶν, καὶ τῆς μελλούσης θλίψεως, καὶ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα τοῦ μηναίου.

Ἦχος λ. Πά.

Δόξα Πατρι καὶ Υἱ
καὶ αὐτῷ Πνεύματι
Ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ ἀνετέθης

ε ε θης ι ε ρω τα α τε στε ε
 ε ε φα α α νε ωσ περ ο με ε ε γας
 προ φη η της Σα α μου ου ου ηλ και εν
 τω ο ρει α α α νε ελ θων μο να δι
 κως ευ η ρε ε στη σα ας α α αυ τω
 αυ θις δε προ ος α θλη η η σιν α πε δυ
 σω ω α α αν δρι ι ι κως και υ περ της
 ει κο νος αυ του ε ζο ρι ι α α ας και
 θλι ι ι ψεις υ πεσ της κα α αρ τε ρω ω
 τα α α τα και δε ε ε σμοις και φυ λα
 καις ε ε νε καρ τε ε ρη η η η σας συ

ρο με νος δε και τυ πτο ο ο ο με ε ε
 ε νος και λι θα ζο ο με ε νο ος και την
 κα ραν συν τρι βο ο ο ο με ε ε ε νος
 των στε φα α νων η η η ζι ι ω ω ω θης
 πα ρα Χρι στου ου του ου Θε ε ε ου
 αυ τον ι κε ε ε ε ε ε ε τε ευ ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε τους εκ πο
 ο θου ου ου τε ε λου ου ουν τας την α ει σε
 βα α στον μνη η μη η η ην σου λυ τρω
 θη η η ναι εκ πα θων και αι πει ει ει ρα α α
 σμων και της μελ λου ου σης θλι ι ι ι

ψε ε ε ε ως και σω θη ναι τα ας ψυ χα
α ας η η η η μων

Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἦχος πλ. β΄

Ὅλην ἀποθέμενοι

Τὸν ἄρνα τὸν ἴδιον, ἀμνάς ἡ ἄσπιλος
πάλαι, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν Σταυρῷ
ὑψούμενον ὡς ἐώρακε, μητρικῶς ὠλόλυξε, καὶ
ἐκπληττομένη, ἀνεβόα· Τὶ τὸ ὄραμα, Τέκνον
γλυκύτατον, τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παράδοξον;
πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος, βήματι Πιλάτου
παρέδωκε, καὶ κατακρινούσι, θανάτῳ τῶν
ἀπάντων τὴν ζωὴν; Ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὴν
ἄφατον, Λόγε συγκατάβασιν.

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Εσπέρας προκείμενον.

Ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αῖνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,

εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Γοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Γοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν

ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἵη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας Ἀπόσπινχα Σταυρώσιμα.

Ἦχος Ϙ Γα

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα ξύλου ζωῆς, τὴν ἐλπίδα ἔχοντες τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε δόξα σοι

Γ^χ Γ^ρ
Γ^η Οὐκ ε τι κω λυ ο μεθα ξυ λου ζω ης

Γ^ρ
Γ^η την ελ πι δα ε χον τες του σταυ ρου σου

Κυ υ ρι ε δο ο ξα σοι Γ^η

Στίχ. Α΄. Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Κρεμάμενος Ἀθάνατε ἐπὶ ξύλου, ἐθριάμβευσας τὰς παγίδας τοῦ διαβόλου, Κύριε δόξα σοι.

Γ^ρ Γ^η Κρε μα με νος Α θα να τε Ε πι ξυ λου Δ

ε θρι αμ βευ σας τας πα γι ι δας του δι

α βο λου Κυ ρι ε δο ο ζα σοι ^Γη

Μαρτυρικὸν
Ἦχος βαρὺς

Στίχ. Β΄. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα, Τριάς ἡ ὁμοούσιος.

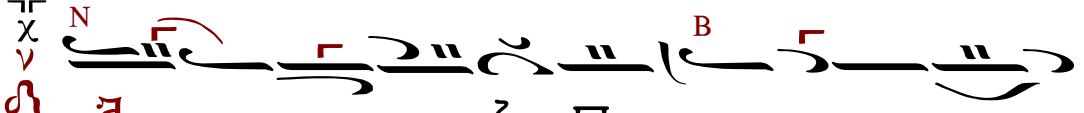
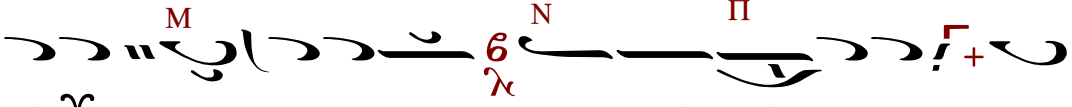
^Γη ^Γη Δο ζα σοι Χρι στε ε ο θε ος Α πο στο
λων καυ χη μα ^Γη Μαρ τυ ρων α γαλ λι α μα ων
το κη ρυ υγ μα Τρι ας η ο μο ου ου σι ι
ος ^Γη

Δόξα Πατρὶ... Ἦχος πλ. δ'

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, Ὅσιε Πάτερ, ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ εἰκόνης, ἀντέστης ἀνδρικότατα, μὴ ὑποπτῆξας τοῦ Κοπρωνύμου τὰς ἀπειλὰς, ἀλλὰ τῷ τοῦ Πνεύματος ξίφει, τοῦτον ἀπέκτεινας. Διὸ παρρησίαν κεκτημένος πρὸς Θεόν, περίσῳζε τὴν ποίμνην σου, ἐξ αἱρέσεων πασῶν, Στέφανε πολὺαθλε.

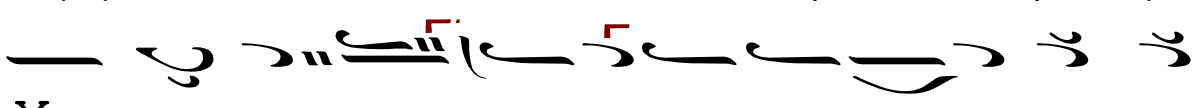
Δόξα τοῦ μηναίου.

Ἦχος λδ' Νη

 Δο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι και

 αι Υι υι ω ω ω και α γι ι ω ω

 Πνε ε ε ε ευμα α α α Πνεευ μα

 Το κατ ει κονα τη ρησας α α α λω

 βη η τον Ο σι ε ε Πα α α τερ υ περ της

 Χρι στου ει ει κο ο ο νος αν τε ε στης αν

 δρικω ω ω ω τα α α α τα μη υ πο ο πτη

η η ζας ^Δ του Κο πρω νι μου τα ας α πει ει ει
 λας ^Δ αλ λα τω του Πνευ μα τος ζι φει του τον
 α πε ε ε ε κτει ει ει νας ^γ δι ο ο παρ
 ρη σι ι αν κε κτη με ε νος προς Θε ε ον
 πε ρι _ρ σω ζε την ποι μνην σου ου εξ αι ρε
 ε σε ε ων πα α σων ^β Στε ε φα νε πο λυ υ υ υ
 α α α α ^γ θε

Καὶ νῦν...

^γ Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου

Τὶ τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἑμοῖς
 ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ Δέσποτα; ὁ συνέχων
 ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι, καὶ ἐνεκρώθης,
 ὁ πᾶσι νέμων ζωήν, ἡ Θεοτόκος, κλαίουσα
 ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ ὑφούμενον, τὸν
 ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ
 ἄνθρωπον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεύς:

“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἀσκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, τὰς νοητὰς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμάκαρ τοῦ Σταυροῦ· αὖθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀνδρικῶς ἀπεδύσω, κτείνας τὸν Κοπρώνυμον, τῷ τῆς Πίστεως ξίφει, καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, Ὁσιομάρτυς ἀοίδιμε Στέφανε.

Ἦχος ᾠδῆς Δι

Ἀσκητικῶς προογυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει τὰς νοητὰς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμάκαρ τοῦ Σταυροῦ αὖθις δὲ πρὸς ἀθλησιν ἀνδρικῶς ἀπεδύσω κτείνας τὸν Κοπρώνυμον τῷ τῆς Πίστεως ξίφει καὶ δι' ἀμφοῖν

ε στε φθης εκ Θε ου Ο σι ο μαρ τυς α
οι δι με Στε φα νε

Δόξα...

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, Ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχήν, ἥνικα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ἦχος Δι

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Παρ θε νε πα να μω με Μητηρ Χρι στου
του θε ου ρομ φαι α δι ηλ θε σου την πα
να γι αν ψυ χην η νι κα σταυ ρου με νον
ε βλε ψας ε κου σι ως τον Υι ον και θε ον σου

Α. Ον περ ευ λο γη με νη δυ σω που σα μη παυ
ση συ γ χω ρη σιν πται σμα των η μιν δω
ρη σασ θαι αι αι

ΙΕΡΕΥΣ: **Γ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν , πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (**ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... Καὶ νῦν... , Κύριε ἐλέησον (**γ'**), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Χ**ριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ

τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν
τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων
καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης,
καὶ πάντων τὸν Ἅγιον, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς,
ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δί' εὐχῶν των ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.